

संपादकीय

आपोआपच जगाची विभागणी

‘आमचे येथे श्रीकृपेकरून अमुक अमुक यांचे सुपुत्र आणि अमुक अमुक यांची सुकन्ता यांचा शरीरसंबंध करण्याचे योजिले आहे. तरी मांडवशोभेसाठी आपण अवश्य यावे’ अशी कोणे एके काळची आपल्या वाडवडिलांच्या लग्नाची इतकी थेट पत्रिका धनाजीरावांच्या डोळ्यासमोरून हलत नव्हती. शरीरसंबंध मांडवशोभा छ्या हे म्हणजे फारच झाले. लग्न म्हणजे स्वर्गात बांधल्या जाणाऱ्या पवित्र गाठी, त्या पृथ्वीवर येऊन पक्क्या करायच्या असतात. त्याआधी दोन्ही घराणी किंती तोलायोलाची आहेत, हे पाहायचे असते. लग्न म्हणजे दागदागिने, कपडेलत्ते, मेजवान्या, भेटवस्तू, नाचगाणी, भेटीगाळी हेच त्यांना माहीत होते. आपल्या आजोबा-पणजोबांच्या जीवनात जरा म्हणून मनोरंजन नव्हते, म्हणून त्यांनी अशा थेट आणि रुक्ष पत्रिका लिहून लग्ने उकली. आपण आपल्या धाकट्याच्या बाबतीत मात्र तसे अजिबात करायचे नाही, असे धनाजीरावांनी ठरवून टाकले होते. त्याला कारणीही तसेच होते. हे कारण काय आणि हे धनाजीराव कोण म्हणून विचारता? अहो तेच ते. कोणे एके काळच्या आटपाट नगरातले. नाही समजले? परहिल्यापासून नीटच सांगायला हवे आहे म्हणता? चला तर मग काय झाले की पूर्वीच्या कहाण्यामध्ये असते तसे एक आटपाट नगर होते. तिथे धनाजीराव आणि सुंदराबाई हे जोडपे राहत होते. आणि हो, या आटपाट नगरात धनाजीरावांच्या गावीही नसलेले एक नानाजीपंतही होते. पण आपणीही त्यांची फार दखल घेण्याची गरज नाही. तर असो, गाठीला बकळ पैसा जोडलेल्या धनाजीरावांना गावात चांगलाच मान होता. त्यांचे कुटुंबव्ही खाऊरापिंजन सुखी होते. धनाजीरावांच्या दोन गुणी मुलांचे विवाह झाले होते आणि त्यांच्या कुटुंबात एक मुख्यी सून आणि जावयाची भर पडली होती. आता त्यांच्या शेंडेफळाचे लग्न होऊ घातले होते. धनाजीरावांच्या घरातले हे शेवटचे कार्य. त्यामुळे सगळ्या पंचक्रोशीत त्याची चर्चा झाली पाहिजे, ‘आजवर असा विवाह पाहिला नाही’, असे लोकांनी झटले पाहिजे असे धनाजीरावांना वाटत होते. शिवाय त्यांच्या असेही लक्षात आले की त्यांच्याकडे असलेल्या संपत्तीच्या, त्यांच्या उत्पन्नाच्या तुलनेत आटपाट नगरात म्हणाई अगदीच किरकोळ होती. त्यामुळे मग धनाजीराव आणि सुंदराबाई यांनी हा समारंभ झोकात, अगदी हात सैल सोडून करायचे ठरवले.

गावोगावी आमंत्रणे पाठवायची होती. धनाजीरावांचा मित्रपरिवार तसा मोठा आणि वेगवेगळ्या थरांमधला. कुणाला चढवायचे नाही आणि कुणाला उतरवायचे नाही म्हणून ज्याच्या त्याच्या मगदुराप्रमाणे पत्रिका छापायचे आणि पाठवायचे ठरले. आपल्या घरातून जाणाऱ्या लग्नपत्रिका पुढीची पन्नास वर्षे लोकांनी जपून ठेवली पाहिजे, असे धनाजीराव आणि सुंदराबाई यांना वाटत होते. त्यामुळे त्यांनी पत्रिकाही अशा सोन्याचांदीचा वर्ख ल्यालेल्या छापल्या की त्या ज्यानां ज्यानां मिळाल्या त्या बघून सगळ्यांनी आ वासला. ज्यानां पत्रिका गेल्या नाहीत, त्यांना म्हणजे नानाजीपंतांना आपोआपच समजले की आपण किंती मोठे द्वायला हवे, तर धनाजीरावांच्या घरातून आमंत्रण यायला हवे एवढे. त्यामुळे ज्यानां धनाजीरावांकडून पत्रिका आली असे लोक आणि ज्यानां आली नाही असे लोक अशी आपोआपच जगाची विभागणी झाली. तर असो. लग्न समारंभ एकाच दिवशी झाला तर तो कशाला कुणाच्या लक्षात राहील, असे धनाजीरावांना वाटत होते. लग्न मुहूर्तावर लावायचे असल्यामुळे ते एकदाच लावावे लागते, पण साखरपुड्याचे तसे काही नसते अशी पळवाट गुरुजींनी काढून दिल्यावर सगळे कसे सोपे होऊन गेले. एकदा मुलाच्या घरी, एकदा मुलीच्या घरी, एकदा शेतालल्या बंगल्यावर असा तीन तीन वेळा साखरपुडा झाला. अशीच वेगवेगळ्या ठिकाणी तीन तीन वेळा व्याहीभोजने झाली. त्याशिवाय संगीत समारंभ, मेंदी समारंभ, सीमान्तपूजन आणि मुख्य लग्न समारंभ आणि त्यानंतरच्या स्वागत समारंभ अबव या सगळ्या कार्यक्रमांमधल्या वधूवरांच्याच नाही, तर इतरांच्याही पोशाखांची, दागदागिन्यांची, जेवणावलींमधल्या पदार्थांची यादी ऐकूनच नानाजीपंतांची दमछाक होत होती. तीन साखरपुडे, तीन व्याहीभोजने आणि प्रत्यक्ष लग्न समारंभ यांत वेगवेगळे पेहराव करायचे, त्यावर वेगवेगळे दागिने घालायचे म्हणजे वन्हाडी मंडळींनीच धनाजीरावांच्या चिरंजीवांच्या विवाहासाठी किंती बेर खर्च केला असेल, अशी चर्चा नानाजीपंतांच्या घरीदारी संगू लागली. नानाजीपंतांना वाटू लागले,

पालघर जिल्ह्यातील ग्रामीण भागात गरजू विद्यार्थ्यांना शैक्षणिक साहित्य वाटप..! रॅयल ब्रदर्स फाउंडेशन विरार (रजि.)संस्थेचा स्तुत्य उपक्रम..!

आबलोली
(संदेश कदम)

रॅयल ब्रदर्स फाउंडेशन विरार (रजि.)ही एक सामाजिक संस्था असून यावर्षी या संस्थेच्या माध्यमातूस ग्रामीण विभागातील मागासवारीय विद्यार्थ्यांना पालघर जिल्ह्यातील पारोल विभाग आणि विरार विभागातील चार जिल्हा परिषद शाळांमधील गरीब, गरजू विद्यार्थ्यांना शैक्षणिक साहित्य वाटप करून विद्यार्थ्यांना प्रोत्साहन दिले. रॅयल ब्रदर्स फाउंडेशन विरार (रजि.) या संस्थेच्या स्तुत्य उपक्रमाचे सर्वच स्तरातून कौतुक करण्यात येत असून या कार्यक्रमाला उपस्थित संस्थापक अमित पवार आणि दर्शन कदम, खजिनदार अविनाश सावंत, संस्था सदस्य कृष्ण आडके, तुषार शेळके, नितेश बरफ आणि ग्रामीण विभाग सदस्य दीपचंद्र कुवरा आणि कल्पेश सातवी, प्रकाश यांच्या उपस्थितीत शैक्षणिक साहित्य वाटपाचा सोहळा पाय पडला. परिवर्तन फाउंडेशन संस्थापक कुलदीप दादा चौधरी आणि देणगीदारांनी शैक्षणिक साहित्य वाटपाचा कार्यक्रमात मोलाचा

आर्थिक हातभार लावलां उपसंचित तुषार गिरकर संस्था सदस्य कृष्ण आडके,

पालेकर, गंगा आडके, संजना ब.आडके, श्री. प्रमोद शितप ,कृ.मयूर नारकर, श्री. विलास

खिलरे, सूर्यकांत गोळे, प्रकाश लटके, प्रियोश सत्रा, नॅंद्रे साळवी,

लवजीभाई जीवनभाई पटेल, संतोष धनवी, कै.श्री.दादाजी बाबाजी गावकर, प्रितम बोंदे, अक्षय गवाने, प्रसाद पवार,

अमोल शिंदे, आनंद शिंदे, प्रशांत पवार, राजू चौहान सचिन कोके, रेमेश पाटिल, विनायक पवार, शशिकांत जोतिबा भद्रगे, हेमंत दमो, सिद्धेश राऊत, ओमकार डोंगरकर, आकाश नाग, संजय तोंडवलकर, महेश चव्हाण, यश रेवाडेकर, प्रदीप शंकर शेलार,

रुपेश शेट्रे, शबाना खान, पॉल फर्नांडिस, रेणुका खाडे, देबांशि नोहोपत्रा, सूज साटम,

रवींद्र गावडे, संजना कुळवे, प्रतीक सावंत, प्रकाश कांबळे, अनिकेत येरम, अमित गायकवाड, नागेश नेलमकर, सिद्धेश पोरे, सिद्धेश गोरे, मनाली छेत्रे, प्रियांका वाघमरे अहिल्या यादव, रोहन खोत, शिवम यादव, चंदा तिवारी, शाहनवाज खान, नीमेश वराडकर, प्रदीप वर्मा, किमया हर्षाली, राहुल कदम, माधव शिंदे,

येथे शिक्षण मंत्री दीपक केसरकर यांच्या हस्ते करण्यात आला. परहिल्या टप्प्याच्या यशस्वीते नंतर कुडली नंबर ४ शाळेने टप्पा २ मध्ये सुद्धा स्वच्छता मॉनिटरिंगी उत्कृष्ट पणे करून दाखविली आहे. शाळेतील विद्यार्थी १) आयुष अविनाश जाधव २) सिद्धांत अविनाश जाधव ३) निशा नंदुकुमार जाधव ४) आराध्या प्रबोध जाधव ५) अलिपता विभास जाधव ६) दिव्या दीपक कांबळे ७) अर्पण भरत जाधव ८) प्रणव अविनाश जाधव ९) अवनी अनिल जाधव १०) सार्थक जितेंद्र जाधव ११) स्वागता कृष्ण वणे १२) आरोही प्रबोध जाधव १३) आर्यन महेंद्र जाधव १४) अदिती राजेंद्र जाधव १५) श्रावस्ती जितेंद्र जाधव

१६) अस्मि प्रबोध जाधव १७) तन्वी विनायक जाधव या विद्यार्थ्यांनी उत्कृष्ट मॉनिटरिंगी केली. यासाठी त्यांना शाळेच्या मुख्याध्यापिका माधवी पाटील, शिक्षक अजित पाटील, विराज सुर्वे यांनी मार्गदर्शन केले. या यशाबद्दल गुहागर तालुका गटशिक्षणाधिकारी लीना भागवत, जिल्हा समन्वयक मंजुषा पाध्ये, विस्तार अधिकारी तब्बसूम काझी, केंद्र प्रमुख परवेज चिपळूनकर, शाळा व्यवस्थापन समिती अध्यक्षा अनिल जाधव, भरत जाधव, रिप्लिकन पार्टी ऑफ इंडिया तालुका गुहागर पक्षाचे श्री आनंद जाधव, तांचीपंत अधिकारी अभिनंदन करू शुभेच्छा दिल्या.

प्रशंत कदम, राकेश पवार, योगेश बारे तसेच सदृश हस्ते मदत करण्यारे देणगीदार समाज सेवक श्री.अविनाश पवार दादा, समाज सेवक श्री.अनिल बडे सर, पारस सवतिरकर, अविनाश

कासारे,

सौ.सुतिका शेळके, प्रणाली सप्रेस,

सुषमा गर्दे. प्रविण खराडे, शंकर सावंत, साहिल लंधा, महादेव पिलके, दिनेश पाटिल, उमेश

पिलके, शेवटे, शबाना खान,

पॉल फर्नांडिस, रेणुका खाडे,

देबांशि नोहोपत्रा, सूज साटम,

रवींद्र गावडे, संजना कुळवे,

शिवम घोष, प्रतीक सावंत,

संतोष धनवी, कै.श्री.दादाजी

बाबाजी गावकर, प्रितम बोंदे,

अक्षय गवाने, प्रसाद पवार,

